

զայրացած՝ կը խնդրեն կաթողիկոսէն որ Մուղնեցին կարգադուրկ ընէ:

Երբ կը ստանան Յակոբ Զուղայեցիին նամակը, սիւնհոգոս կը գումարեն Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյն մէջ: Ժողովին կը մասնակցին իրաւաւոր, Մարտիրոս, Իգնատիոս և Կիրակոս վարդապետները: Իրաւաւոր Եպիսկոպոսն ու Ղազար վարդապետը կը բազմին մեծամեծներու և աթոռակալներուն միջեւ, և կարդալ կուտան կաթողիկոսին թուղթը: Յակոբ Զուղայեցի կը գրէր այսպէս. «Կ. Պոլսոյ գործերը միշտ նոյնպէս են, ես ի՞նչ ընեմ. դուք հրաման ունիք Թագաւորէն որ այսուհետեւ վարդապետ մը պատրիարք չը նստեցնէք. մի՛ նստեցնէք. և ձեր իշխաններուն ձեռքն ըլլան եկեղեցիները, ինչպէս առաջ. եթէ քարոզիչ խնդրէք, ձեր ուղածը կը ղրկեմ: Չեմ գիտեր՝ թէ ի՞նչ պիտի ըսեմ. ահա երեք տարիէ ի վեր Յովհաննէս Վ. Մուղնեցին ձեր մէջն էր, և խնդիր չէր եղած. այս երեք ամսուան մէջ ի՞նչ պատահեցաւ: Ծննդենէն մինչեւ ցայժմ, չորս նամակներ եկան. չեմ գիտեր՝ թէ ի՞նչ պարտիմ պատասխանել, որովհետեւ իրարու համաձայն չեն »:

Հոգեւոր Տիրոջ այս թուղթը կարդալէ յետոյ, ժողովականները կը խորհրդակցին, և կը յայտարարեն. «մենք բոլոր վարդապետներս տեղեկանալով Մուղնեցւոյն չարութեան, դատեցինք, և բազմաթիւ վկա»